

[Lysholm Christensen]

Alligevel kunne det være hensigtsmæssigt at undersøge, om danske embedsmænd, der arbejder i EU, har haft tilstrækkelig kontrol med, hvordan arbejdet med »madsminkedirektivet« forløb i perioden fra 1. juli 1992 til 15. december 1993. Det er en god idé at undersøge, om procedurerne vedrørende håndteringen af udkast til lovforslag, før Kommissionen fremsætter forslag, kan forbedres.

Desuden kan der sættes spørgsmålstegn ved, om politikere og embedsmænd, der færdes i EU, har tilstrækkelig føling med, hvilke ideer andre EU-landes regeringer har til kommende initiativer. Vi finder det vigtigt, at også danske politikere og embedsmænd deltager i den mere uformelle idéudveksling, der foregår mellem landenes regeringer. Selv om den danske holdning på nogle områder er kritisk over for EU-samarbejdet, må det undgås, at dette fører til, at Danmark ikke er med, når kommende initiativer drøftes i EU på et mere uformelt plan. Er vi ikke det, svækkes vores indflydelse.

Selv om det var en minister fra den nuværende regering, der deltog i ministerrådsmødet den 16. december 1993, hvor direktivet blev forhandlet, finder jeg, at også den tidligere regering har et medansvar.

Det er vanskeligt at konstatere, om der er danske ministre, som i særlig grad er ansvarlige. Jeg finder ikke, at der nødvendigvis behøver at være én ansvarlig for udviklingen. I ethvert samarbejde, også i EU-samarbejdet, kan både små og store lande nedstemmes; det er en del af vilkårene for at indgå i et forpligtende europæisk samarbejde, hvor der bruges kvalificeret flertal. Det betyder, at i nogle sager må Danmark bøje sig – i andre sager er det andre lande, der må bøje sig. Og selv om industriministeren havde stemt imod forslaget i Ministerrådet, var forslaget jo blevet vedtaget alligevel; det ville derfor have været en tom demonstration. I denne sag måtte Danmark derfor bøje sig, og det gjorde industriministeren så ved at undlade at stemme.

Det kan diskuteres, om han dermed satte sig mellem to stole ved at arbejde for at tillade farvestof i danske fetaoste og ved at arbejde for at begrænse positivlisten i »madsminkedirektivet«, men for god ordens skyld må det nævnes, at der er tale om flere direktiver i denne sammenhæng.

Jeg finder det vigtigt, at Danmark prøver den såkaldte miljøgaranti, som er en del af det indre markeds bestemmelser. Miljøgarantien giver et medlemsland mulighed for – når Rådet har truffet beslutningen med kvalificeret flertal – at anvende nationale bestemmelser, der er begrundet i vigtige behov, som bl.a. er nævnt i artikel 36. Den nævner, at på trods af et principielt forbud mod kvantitative indførselsbestemmelser kan medlemslandene indføre restriktioner på import fra andre lande, der bl.a. begrundes i beskyttelsen af menneskers sundhed. Det må siges, at »madsminkedirektivet« klart hører ind under denne bestemmelse. EF-Domstolen må så herefter afgøre, om det er beskyttelsen af danske borgeres sundhed, eller om det er hensynet til det indre marked, der skal veje tungest.

Med Maastricht-Traktaten har Europa-Parlamentet i en del sager fået øget mulighed for at blokere for forslag fra Ministerrådet, og derfor så jeg gerne, at man indledte et mere formelt samarbejde mellem de danske medlemmer af Europa-Parlamentet og den danske regering. Jeg ved, at nogle ministre, f.eks. energiministeren, har haft et tæt samarbejde med danske medlemmer af Parlamentet, når det gælder koncessionsdirektivet. »Madsminkedirektivet« skal netop behandles i Europa-Parlamentet, og det giver Parlamentet mulighed for at blokere forslaget. Når det gælder miljø, sundhed og forbrugerbeskyttelse, er Europa-Parlamentet mere progressivt end Ministerrådet, og Danmark kan derfor i flere sager regne med at have en forbundsfælle i Europa-Parlamentet.

Jeg finder det også vigtigt, at vi gør os klart, at en større del af den lovgivning, der vedtages i EU, får indflydelse på Danmark. Det bør undersøges, hvordan lovgivningsarbejdet i Folketinget kan indrettes efter dette. Det fører til, at Markedsudvalgets placering bliver styrket, fordi regeringen jo netop skal have mandat fra dette udvalg, for at den kan godkende direktivforslag og andre EU-initiativer. Derfor er det vigtigt, at Markedsudvalget på et tidligt tidspunkt får mulighed for at få overblik over, hvilke direktiver og forordninger der er på vej. Det giver mulighed for en grundig behandling i såvel Markedsudvalget som i de enkelte specialudvalg i Folketinget.